

РЕШЕНИЕ

№ 3364

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 17.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

като разгледа дело номер **3431** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.76б, вр. с чл.84,ал.6 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Д. Т., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], граждани на И., срещу Решение № ВР-9 от 23.03.2023 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б,ал.1,т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с рег. № УП -14748/13.03.2023 година на Д. Т. до производство за предоставяне на международна закрила.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се, че същото е необосновано, постановено в противоречие с административнопроизводствените правила на ЗУБ и в явно несъответствие с целта на закона. Посочва се, че административният орган е приложил неправилно разпоредбите на чл. 76б, във вр. чл. 76а, във вр. чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, тъй като жалбоподателят се е позовал на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход. Моли съда за отмяна на решението и връщане на административната преписка за ново разглеждане при спазване на дадените указания.

В съдебно заседание, оспорващият се представлява от адв. И. и поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по оспорването – Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ – К. И., се представлява от юрк. П., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена.

СГП редовно и своевременно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал. 1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното: Жалбоподателят подава молба за предоставяне на международна закрила с рег. № УП - 14748/13.03.2023 г. до Председателя на ДАБ – МС, която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Към молбата са приложени: Уверително писмо от организация IMEDANA e. V. /"R. Asyl" / [населено място],Германия; Предложение за резолюция относно смъртта на М. Амини и репресиите срещу протестиращите в защита на правата на жените в И. и Справка за Ислямска Република И. изготвена от Фондация „ Център за правна помощ - Глас в България".

По предходна молба рег. №105450-184 от 14.01.2019 г. с решение № УПХ – 41 от 01.02.2019 г. на интервюиращ орган на ДАБ – МС е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Издаденият административен акт е обжалван и с Решение № 183 от 07.03.2019 г. Административен съд – Хасково жалбата на чуждия гражданин е отхвърлена и съдебният акт е влязъл в сила.

Подадена е последваща молба за предоставяне на международна закрила, рег. № УП - 14748/13.03.2023 г. на Държавна агенция за бежанците при МС, по която е образувано административно производство, приключило с издаването на обжалваното Решение № ВР-9 от 23.03.2023 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което не е допусната последващата молба на Д. Т. до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено на 28.03.2023 година на адв. Т. И. на език, който оспорващият владее.

За да постанови процесното решение интервюиращият орган е изложил мотиви, обосноваващи крайния извод, че чужденецът не сочи нови обстоятелства, по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ, а тези, на които се позовава, вече са били съобразени по време на предходното административно производство. Ответникът е обсъдил факта, че по време на различните производства и проведени интервюта с молителя, той е изложил различни доводи за търсената закрила. Освен това е отбелязал, че в бежанската му история има съществени противоречия, които са обсъдени, както от административния орган, така и от съответните съдебни инстанции.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, както и такива сочещи, че В. А.-П. – младши експерт в Регионален приемателен център – [населено място], ПМЗ –[жк], е за орган, който да извършва действията, предвидени в ЗУБ.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл. 84, ал. 1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение № ВР-9 от 23.03.2023 г. на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове/. При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен

ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Наред с това, между страните няма спор, а и от приложената по делото Заповед № РД05-278/13.04.2022 г. на Председателя на ДАБ към МС е видно, че лицето В. А.-П. И. изрично е определен от Председател на ДАБ към МС за интервюиращ орган по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ.

Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила, като в чл. 76а (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2020 година/ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. Чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила рег. № УП - 14748/13.03.2023 г. Според легалното определение на параграф 1, т. 1 от ДР на ЗУБ. „Чужденец“ е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а „чужденец, търсещ закрила“ е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване на разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1, т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1, т.10 от ДР на ЗУБ. От своя страна, съгласно параграф 1 т.6 от ДР на ЗУБ. (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) „Последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила

в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсец международна закрила молба от 13.03.2023 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1 ,т. 6 от ДР на ЗУБ/ при наличие на влязло в сила Решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила. Тази именно последваща молба с оглед новосъздадената разпоредба на чл. 76б от ЗУБ и съобразно предоставената възможност на интервюиращ орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращ орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал. 1,т. 1 или т. 2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращ орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила/ като молбата е постъпила в ДАБ на 13.03.2023 г., а решението е издадено на 23.03.2023 г.

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се повежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата- когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е

предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледан, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, буква г). Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсеция закрила, като е приел, че той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личната и бежанска история, в това число релевантни писмени доказателства, обосноваващи риск за живота и свободата и в страната на произход, които да обуславят допускането на нейната последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че с подадената последваща молба, в която липсва формирането на непосредствено относими и значими за положението на жалбоподателя аргументи, настоящата се извършва с цел допускането до производство на последващата молба по ЗУБ и узаконяване на нелегалния престой на лицето в Република България. Съдът намира за основателен изводът на административния орган за недостоверност и непоследователност на твърденията на жалбоподателя относно наличието на опасност за неговия живот във връзка със заявените от него първоначално проблеми поради религиозна принадлежност, проблеми с полицията и в следствие хомосексуалната му ориентация.

На следващо място е органът е коментирал и факта, че по време на предходните производства, той е изложил различни доводи за търсената закрила, като в бежанската му история има съществени противоречия.

Съдът намира за правилен е изводът, че молителят не се позовава на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение и такива, относно държавата му на произход. Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че с настоящата молба оспорващият не заявява различни факти от заявените от него в предходните производства и не е представил никакви нови доказателства от страна на търсеция закрила. В разпоредбата на чл.13,ал.2,т.4 от ЗУБ е предвидено,че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на

РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 85, ал. 3 ЗУБ, Административен съд-София-град, I отделение, 63 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Т. и ОСТАВЯ В СИЛА Решение № ВР-9 от 23.03.2023 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б,ал.1,т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с рег. № УП -14748/13.03.2023 година на Д. Т. до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.

СЪДИЯ: